

Nejvyšší správní soud, čj. 3 As 282/2017-70, 28.2.2020

Klíčové ustanovení právního předpisu: § 43 odst. 3 stavebního zákona

Věc: *Míra podrobnosti územního plánu*

Stěžovatelka obec vydala změnu č. 4 územního plánu („ÚP“) s účinností od 4.1.2013, která umožňovala výstavbu nové prodloužené sedačkové lanovky a rozšířené sjezdovky. Proti této změně č. 4 ÚP byla podána žaloba na zrušení, které krajský soud vyhověl a toto opatření obecné povahy zrušil. Krajský soud vyhodnotil, že změna č. 4 ÚP přesahuje svou podrobností zákonný rámec vymezený pro územní plán v § 43 odst. 1 stavebního zákona. Podle něj na případ dopadá novela § 43 odst. 3 stavebního zákona, která nabyla účinnosti od 1.1.2013, a která výslovně zakotvila pravidlo, že **územní plán ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím.**

Nejvyšší správní soud shledal rozhodnutí krajského soudu nezákonné z důvodu procesní vady (absence jednání v řízení). I přesto se NSS vyjádřil v obecné rovině k otázkám souvisejícím s § 43 stavebního zákona a jeho novelou.

NSS upozornil, že podle § 101b odst. 3 soudního řádu správního se vždy při přezkoumání opatření obecné povahy vychází ze skutkového a právního stavu, který byl v době vydání OOP. V tomto případě krajský soud výslovně aplikoval právní úpravu, která nabyla účinnosti 1.1.2013, tj. až poté, co bylo OOP vydáno (19.12.2012). Dále upozorňuje na specifickou právní situaci vyplývající z úpravy časového střetu právní úpravy obsažené v § 43 odst. 3 stavebního zákona účinné do 31. 12. 2012 a znění účinného od 1. 1. 2013. Čl. II bod 4 novely č. 350/2012 Sb., obsahuje přechodné ustanovení, podle kterého části územně plánovací dokumentace, které podle stavebního zákona ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této novely nemohou být její součástí, „se nepoužijí a při nejbližší aktualizaci nebo změně musí být z této dokumentace vypuštěny“. Tato novela má tak **účinky tzv. nepravé retroaktivity**. Nevede přitom ke zneplatnění ÚP (nebo jejich částí), které nevyhovují nové právní úpravě, ale **sleduje cíl postupné harmonizace prováděním změn bez vnějších zásahů soudem.**

Existuje-li v období po 1. 1. 2013 dříve přijatý územní plán, který překračuje míru podrobnosti stanovenou v § 43 odst. 3 stavebního zákona ve znění novely č. 350/2012 Sb., nemá být v období od 1. 1. 2013 v této konkrétní části aplikován. Jinými slovy, parametry a charakteristiky takového opatření, které vybočují z přípustného rámce konkrétnosti, se s účinností novely č. 350/2012 Sb. staly ex lege neúčinnými. Taková část územně plánovací dokumentace proto není způsobilá vyvolat žádné právní následky, a z logiky věci tak ani nemůže být způsobilá dotknout se práv jejích potenciálních adresátů. (odkaz: [právní věta](#))

Odkaz na rozsudek: [3 As 282/2017-70](#)